Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26150
Copyright: Admont, Benediktinerstift

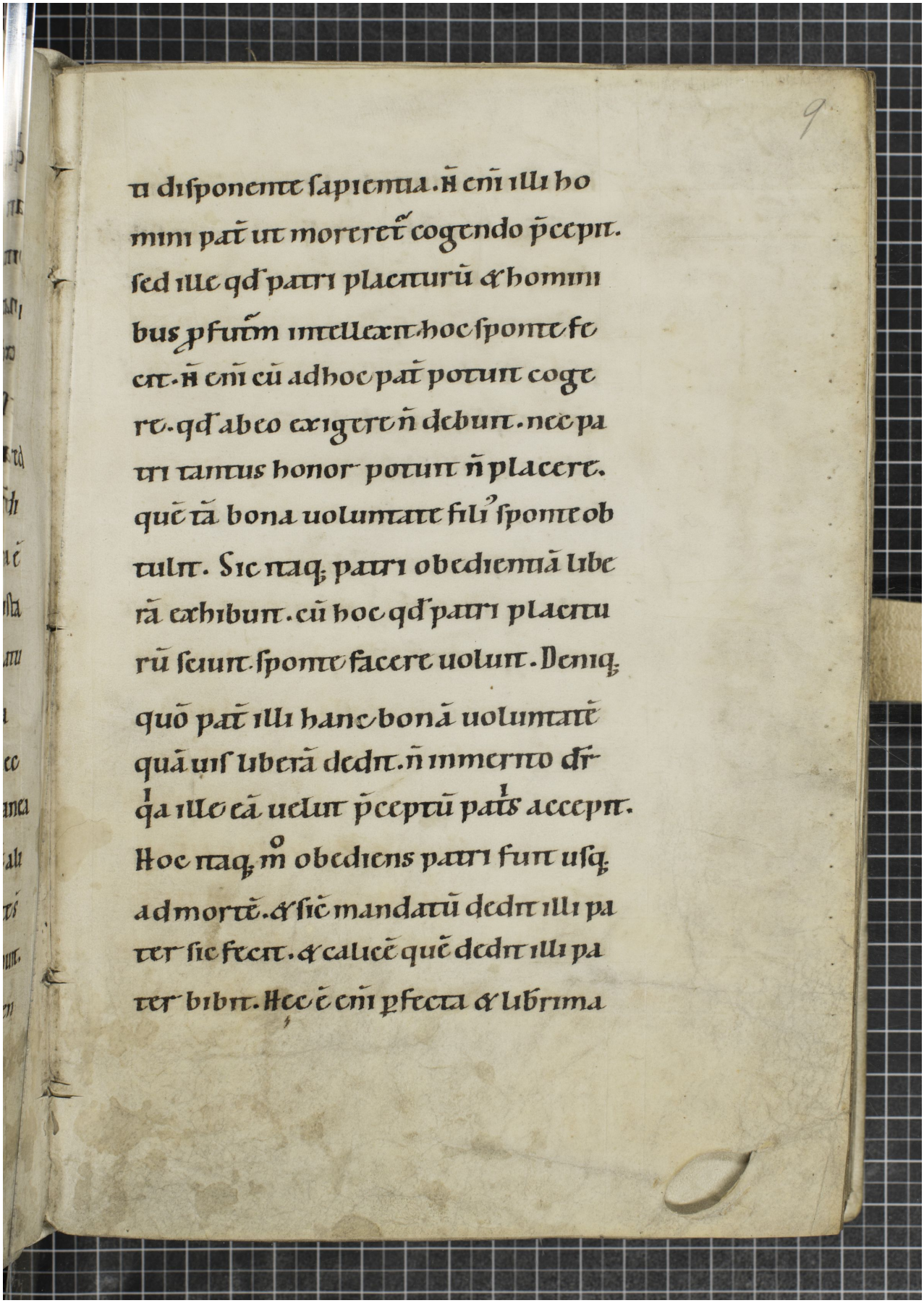

9

ti disponente sapientia. ñ enim illi ho
mini pat̃ ut moreret̃ cogendo p̃cepit.
sed ille qd̃ patri placiturũ & homini
bus p fuũm intellexit hoc sponte fe
cit. ñ enim cũ ad hoc pat̃ potuit coge
re. qd̃ ab eo exigere ñ debuit. nec pa
tri tantus honor potuit ñ placere.
quĕ tã bona uoluntate filij sponte ob
tulit. Sic itaq; patri obedientiã libe
rã exhibuit. cũ hoc qd̃ patri placitu
rũ sciuit sponte facere uoluit. Denique
quõ pat̃ illi hanc bonã uoluntatẽ
quã uis liberã dedit. ñ immerito dr
qa illo eã uelut p̃ceptũ pat̃is accepit.
Hoc itaq; m̃ obediens patri fuit usq;
ad mortẽ. & sic mandatũ dedit illi pa
ter sic fecit. & calicẽ quĕ dedit illi pa
ter bibit. Hec ĕ enim p fecta & libera